

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Nașterii Domnului

E sărbătoare în tine, cetate a cuvântului Meu. Eu sunt sărbătoarea cea din tine și grăiesc cu tine așa cum grăiesc cu o ființă, căci tu ai luat ființă la cuvântul Meu, Eu am zis, iar tu ai luat ființă, ai fost zidită la arătare, frumoasă și tot mai frumoasă la arătare și la duhul iubirii, care crește și tot crește în tine și se revarsă pe afară, o, comoara Mea, o, țarină cu comoara Mea în ea!

Am grăit cu grai viu și am ridicat pentru tine, pentru ființa ta ca să te arăți, am zis și am ridicat fii și i-am pus la lucrul Meu pentru ființa ta, pentru frumusețea ta pe pământ în mijlocul oamenilor, așa cum Eu, Domnul Dumnezeuul tău, M-am ivit acum două mii de ani pe pământul lui Israel și pic cu pic am crescut și M-am descoperit lor ca Fiu al lui Dumnezeu coborât pe pământ în trup de Fecioară și M-am făcut Om, Prunc născut, ca să cresc și să Mă fac cunoscut oamenilor, că n-aveam cum să Mă arăt lor dacă nu veneam așa cum am venit, că a luat în pântece de la Duhul Sfânt mama Mea Fecioara, precum era scris în Scripturi să vină Domnul pe pământ între oameni și să fie cu ei. O, și așa a fost, și așa s-a împlinit, și iată sărbătoarea cea de atunci, nașterea Mea pe pământ, venirea Mea cea de acum două mii de ani de la Tatăl între oameni, o, și e sărbătoarea Mea în tine, cetate a cuvântului Meu. O, pace ție! Pacea Mea cu tine și iubirea Mea peste tine!

O, și pace vouă, fiilor care-Mi stați înaintea ca să vin cuvânt peste pământ, peste cetatea Mea cu voi, și din ea curgând cuvântul Meu peste pământ, că am tronul slavei Mele aici, și din el se varsă râul cuvântului Meu și adapă oamenii care însetează și n-au de unde să bea apa Mea. Mă aplec și aduc Tatălui Savaot laude și mulțumiri că vă am, fiilor, și că pot să vin pe pământ cuvânt și că Mă țineți ca să pot să vin.

O, fiilor, v-am mai spus și iarăși vă spun că această vreme de slavă a Mea cu voi a fost profețită prin acest râu de cuvânt la începutul Meu cu trâmbița Mea Verginica, iar acum se uită ea de sus la împlinirile de acum, și e tot într-o uimire duhul ei și vede ea adevărul cuvântului Meu prin ea spus, iar voi purtați acum sarcina împlinirii celor spuse atunci, fiilor.

O, e măreață vremea Mea cu voi și toată slava ei, și stau în uimire cetele de sfinți, fiilor, că ei au tânjit și au suferit pe pământ pentru această slavă ca să vină ea și ca să vin Eu cu ea cu plata cea pentru ei, a credinței și a așteptărilor lor, și iată, vin cu ei când vin, precum este scris. Mai-marii de pe pământ însă își văd de cele trecătoare, nu aud, nu văd, nu dau să caute după Mine și să Mă descopăr lor, că Eu Îmi țin încă în taină mărirea acestei vremi a Mea cu voi, că trebuie să vă țin pe voi în taină ca să pot merge cu voi până la slava cea văzută de toți cei de pe pământ și din cer. Iar diavolul și îngerii lui sunt în suferință mare, că vă văd pe voi în hăinuța slavei, în veșmânt de fii ai lui Dumnezeu, cu portul cel creștin între fiii oamenilor, iar fiii lumii se înclină și caută cu privirea și cu tângirea sufletului după voi ca după o izbăvire a lor. O, și unii care s-au dus de la pieptul Meu au dat de pe ei hăinuța slavei creștine, care-i făcea pe ei să se cunoască a fi cu Dumnezeu pe pământ.

O, fiilor, cei ce se însoară și se mărită sunt fiii veacului acesta trecător, așa este scris, iar unii din cei pecetluiți cu slava aceasta a Mea cu voi s-au dus cu fiii oamenilor, și doare această rană în cer, doare, fiilor.

O, aveți grijă voi, cei ce ați rămas cu Mine și cu frații Mei, aveți grijă, fiilor, să nu pierdeți viața cu Hristos și cu frații, cu familia lui Dumnezeu, măi fiilor. Țineți din răspuseri la dragostea dintre voi și Mine, dintre voi și voi, duhovnicească mult, fiilor. Când porți în inimă o ființă pe care o iubești te faci locaș al acestei ființe și de aceea o iubești, fie că e de pe pământ, fie că e din cer.

O, fiilor, omul care iubește pe Dumnezeu trebuie să strălucească cu firea lui ca un locaș al lui Dumnezeu ca să vadă cei din jur pe Dumnezeu, Care locuiește în locașul Său. Cine vede pe cel ce-l iubește pe Dumnezeu vede pe Dumnezeu, căci Dumnezeu Se face cunoscut în cel care-L poartă pe El. Cel ce se iubește pe sine nu-L poate iubi pe Dumnezeu, ci poate iubi pentru sine și iubește un om, iar ceea ce iubești, aceea ești, om ești, dar dacă Îl iubești pe Dumnezeu ești ca Dumnezeu, ai iubire și împarți iubire, adică pe Dumnezeu.

Cei din vremea Mea pe pământ, și care se iubeau pe sine Mă numeau desfrânat, fariseu, vameș, diavol, că așa vedeau ochii lor bolnavi de așa boli, și omul caută și tot caută amarul, nu pe Dumnezeu, dar nimic mai dulce ca Dumnezeu nu este, fiilor, căci S-a ivit pe pământ Adevărul și S-a întrupat și S-a făcut Om ca să stea față în față cu omul. Treizeci și trei de ani S-a făcut Domnul cunoscut oamenilor, dar dacă omul dă să fie o minciună mereu, mereu, iată, nu L-a putut iubi pe Domnul în Ființa Mea. Cel ce nu se face locaș al lui Dumnezeu nu-L poate iubi cu nici un chip pe Dumnezeu. Cel ce nu-L iubește pe Domnul cu neastâmpăr, este pentru că nu se face locaș lui Dumnezeu.

Pe cel pe care nu-l vezi nu-l ascuți, și ascuți pe cel pe care-l vezi. O, ascultă-L pe cel ce nu Se vede de ochii tăi trupești, ascultă-L și iubește-L dacă vrei să-L ascuți, că nimeni nu ascultă pe cel ce nu-l iubește.

O, fiilor care iubiți pe Dumnezeu, nu vă temeți de dispreț, nu vă întristați de la cei care încearcă iubirea voastră și statornicia ei, căci iubirea în foc se călește și se coace și iese strălucind la vedere apoi. Eu de prunc am fost prigonit. Încă nici nu Mă născusem când s-a pornit asupra Mea prigoană, furtună mare asupra vieții trupului și Duhului Meu, dar Tatăl Meu S-a îngrijit de Fiul Său, S-a îngrijit de deasupra cu îngerii care M-au acoperit de fața prigonitorilor vicleni, până ce M-am lăsat prins de ei, după treizeci și trei de ani când Mi-a sosit ceasul ca să ascult de Tatăl, Care M-a trimis după om.

O, fiilor cu care Mă sprijin ca să vin și ca să lucrez și ca să fiu pe pământ cuvânt, voi sunteți înconjurați și însoțiți de suitele puterilor cerești și îngerești, și aceasta pentru mersul Meu prin voi și cu voi, pentru venirea Mea cuvânt pe pământ în vremea Mea cu voi. O, și mult de tot se vor căi plângând toți cei care nu v-au iubit pentru că sunteți ai Mei, și toți cei care v-au iubit și v-au părăsit apoi, și vor sta ei înaintea Domnului și vor da socoteală de zilele lor de pe pământ, o, și de aceea v-am așezat înaintea Mea mijlocitori pentru iertarea păcatelor lumii care vine la Mine fără pregătirea cea pentru odihna cea veșnică, dacă ei n-au avut grijă pe pământ să se gătească pentru această întâlnire când își gătesc statul pe pământ, și le voi spune lor: *Iată-i pe cei ce nu i-ați iubit pentru numele Meu de peste ei, și care ar fi fost să vă bucure și să hrănească sufletul din voi!*

O, aveți grijă, fiilor, să nu pierdeți puterea cea pentru Mine în voi, măi fiilor, nici din pricina celor de aproape, nici din pricina celor de mai departe de voi, nici din pricina voastră și a neputințelor voastre, că are Domnul nevoie de putere pentru El în voi. Cereți să vă dea Domnul să aveți putere pentru El. Cereți de la El ce are El nevoie să vă dea, că am de mers cu voi cu mersul Meu, fiilor. Voi sunteți ranele Mele vii, că în voi se sparg multe pentru numele Meu de peste voi. Dar voi sunteți și bucuria Mea, că în voi strălucește slava Domnului ori de câte ori Mă slăvesc în voi și prin voi înaintea fiilor oamenilor, care au în ei și peste ei slava lumii trecătoare, fața care nu are nimic legat de Dumnezeu și de cele din cer pe pământ. Voi sunteți mângâiere pentru cei fără de mângâiere când ei văd în voi pe duhul mângâierii, pacea care le zâmbește când ei vă privesc în zilele slavei Mele cu voi și cu poporul, când Mă arăt prin voi ca să Mă fac cunoscut, ca să Mă știe cu voi și la voi cei ce n-au grijă de Domnul peste viața lor.

O, fiilor, Mă uit la voi ce drag vă este să faceți bucurii și tot bucurii și să le împărțiți peste inimi, fiilor, și să alinați apăsări și dureri. O, voi n-aveți bucurii, decât să faceți bucurii și să le împărțiți, căci cei ce fac ce faceți voi n-au și ei parte de iubire din jur, iubire ca în

cer, fiilor, o, că nici Eu n-am avut, nici mama Mea Fecioara, căci cine împarte nu-și oprește, ci dă tot, și nu primește înapoi, dar are păstrate sus toată pacea, toată bucuria apoi, că acolo își strânge cel ce împarte tot, iar cei ce nu împart, o, ce să aibă ei apoi acolo sus?

Fiilor, fiilor, împărțiți bucurii! Cât puteți de mult împărțiți bucurii și bucurați cu ele. Ați mângâiat și ați bucurat pe cei din oraș vestindu-le lor că vine sărbătoarea Nașterii Domnului, fiilor. Mă aplec și vă mulțumesc că Mă vestiți la cei care nu mai știu de bucurii, nu știu să-L bucure pe Domnul cum se cuvine, și de aceea n-au ei bucurii.

Eu sunt străin pentru tot omul, și Mă doare de la om. Minte în care nu încap și nu se păstrează cuvintele Mele este minte cu multe în ea, cu omul însuși în ea, iar Eu rămân străinul, și omul este împărat în mintea lui și Mă gonește afară, iar Eu Mă duc la casele sărace ca și Mine, la cei săraci cu duhul și sunt primit, și rămân sărac de omul mintos, dar rămân bogat de om frumos cu mintea, plin de pace și de senin și de primenire a duhului, a cugetului, căci cei săraci Mă iubesc, Mă primesc cu bucurie și-Mi dau din viața lor și-Mi dau locaș în ei, și iată locul Meu, locul lui Dumnezeu pe pământ între oameni, și așa stau Eu la voi și cu voi, fiilor, și sunt copleșit de drag de voi, nu Mă mai satur să stau cu voi la masă de cuvânt, și cu cei ce vin și Mă iau de la voi.

O, dar nu pot să dau deoparte durerea, că Mă doare, fiilor, de la cei ce nu ne-au iubit până la sfârșit. Nu voiesc să-i aud că M-au iubit, că Mă iubesc, căci cine nu v-a iubit pe voi, cine v-a povestit pe voi cu dispreț de la unul la altul între ei, o, ei știu de ce făceau așa și ce voiau să împartă prin defăimarea voastră, că v-au judecat ca răi, ca greșiți, ca păcătoși, și au plecat după ce au lovit așa, și aceia au rămas rana Mea cea pentru voi, că au crezut că vă înțepă pe voi, dar știu ei câtă durere au trimis spre Mine.

O, fiilor, unii au plecat din trup fără de împăcare, iar unii au apucat să-și facă pocăință și s-o trimită spre voi și spre Mine prin voi. O, să nu caute spre voi cei ce au lucrat așa, fiilor! Să stea cumiți în legea lor, căci voi ați fost puși la mare dispreț, ca să se îndoiască de voi mulți, ca să se scoată unul pe altul din poporul cuvântului Meu și să plece ca și ei, iar cine este de pierit piere, fiilor, precum este scris, că asta caută cei ce nu știu ce este această lucrare de cuvânt și toată taina ei cea ascunsă încă.

Aduc acum la voi rugămintele cu lucrare pentru voi, fiilor, că am pe cineva care așteaptă după voi, așteaptă la hotar, măi fiilor. A sosit înaintea Mea preotul din cetate, cel care v-a iubit pe voi mult, fiilor, și care v-a hrănit ani mulți cu trupul și sângele Meu pe voi pe toți. A venit apoi o vreme cu ceață peste iubirea lui de voi și l-a clătinat. O, de unde a venit această încercare peste el, de l-a făcut potrivnic apoi pe el? A fost împins să cadă, fiilor, a fost împins de către cei potrivnici, de iudele care vindeau cu viclenie pe cei ce iubeau pe Dumnezeu cu ascultare, de cei fără iubire de Dumnezeu și de frați, și apoi a fost împins spre dispreț pentru voi de mai-marii de peste biserică, și care l-au forțat să lovească el în lucrul și în mersul Meu și în credința lui, fiilor, o, și a păcătuit așa, săracul. Iar acum a sosit ziua alegerii lui înaintea Mea, și nu-i atârână mai greu ceva ca și păcatul care l-a ridicat pe el asupra voastră, fiilor, o, și Mi-e milă, că el v-a iubit, iar acum la plecarea a lăsat vorbă în casa lui să vă aducă de știre vouă că el mult v-a iubit pe voi, iar pentru această știre lăsată de el să ajungă la voi, avem datoria să cercetăm și să lucrăm pentru el, fiilor. Așadar, purtați-i diminețile, purtați-i apele, purtați-i soroacele și rugăciunile de iertare și de odihnă sufletului lui, așa cum ați și început să lucrați pentru el, că trâmbița Mea Verginica stă cu el, stă pe lângă el și așteaptă să vină toată orânduiala cea pentru el purtată către cer, că vă am pe voi așezați între Mine și voi, fiilor.

O, cine a dat să Mă surpe mai rău decât îngerii care Mi-au stat cei mai aproape și care au căzut prin sminteala omului, prin semeția omului zidit de Dumnezeu? Iată-i, Mă lovesc de peste tot și-Mi pun piedici între Mine și om dacă au căzut din slava lor cea de la început, când omul a căzut și el din rai.

O, tot așa și cei ce Mi-au stat aproape tainelor Mele de azi, și iată-i, nu mai sfârșesc să se lase lucrați de îngerii cei căzuți, nemulțumiți de Dumnezeu! Iată-i, încă sunt cei care bagă zăzani și dispreț, și se caută unii pe alții cei ce s-au dezlipit din trupul poporului rămas al Meu. Iată-i cum se întăresc cu cuvintele cele fățarnice, cele de dezvinovățire pentru ei și cele de învinuire peste cei rămași de partea Mea, și vulpea se face că doarme, iar dracul că e neprihănit, precum spune vorba înțeleaptă din popor. O, de ce nu vorbesc aceștia despre ei? De ce de alții? Pentru că uită ei ce spune Dumnezeu de duhul judecării pentru semeni, pentru că uită ei glasul Scripturilor sfinte, care învață și spun: «*Mărturișiți-vă unii altora păcatele ca să vă vindecați*», și Scripturile nu spun să spuneți păcatele altora, ci pe ale voastre, ca nu cumva făcând altfel, să rămâneți nevindecați de cele rele din voi, și ca să fiți judecați pentru judecată, fiilor.

O, câte s-au călcat, și câte se calcă încă! Cine se ține de acestea ca să-Mi ia scaunul de judecată și să stea el pe el ca să judece pe om în locul lui Dumnezeu?

O, iată, naștere de sus trebuie peste tot, fiilor! Trebuie bine cercetat și bine descusut cuvântul Meu, ca nu cumva să fie el lăsat deoparte cu ușurință, ca nu cumva să fie uitat acest săpun sfânt și înnoitor de om, când omul greșește și el ca un om din când în când.

E praznic de naștere, iar Eu, Domnul, îți fac primirea cu colindele nașterii, popor care vii la colindat în cetatea cuvântului Meu. Ți-am gătit masă cu bucate și-ți pregătesc și masă de cuvânt, și iată ce mult cuvânt pun pe masă ca să-ți aducă el deslușiri și înțelepciune pentru lucrarea ta cu Dumnezeu, poporul Meu, că vreau să fii după adevăr poporul Meu mereu, până la sfârșit să fii.

Mama Mea Fecioara e în sărbătoarea Mea și-Mi ascultă glasul, și-și mângâie duhul, și este slăvită de toate puterile cerești pentru nașterea Mea prin ea.

O, să Ne bucurăm, mamă, ca să le împărțim lor bucurii, mama Mea.

— *Bucuria mea e Fiul meu iubit, Fiul Tatălui Savaot și Fiul meu, ești Tu, iubit copil Iisus. Suferința cea pentru Tine mi-a fost tot așa de mare ca și bucuria cea de mamă a Fiului lui Dumnezeu, și amândouă acestea au însemnat viața mea cu Hristos pe pământ. Iar după ce Te-ai așezat de-a dreapta Tatălui, la locul de unde ai coborât ca să Te arăți pe pământ, eu Te-am așteptat să vii și să mă iei, suferind și bucurându-mă în aceeași măsură amândouă deodată acestea, că așa este cu cei ce au cerul de casă pe pământ cât stau, și nu e cu ei ca și cu ceilalți oameni care stau pe pământ neslujind cerului în toată clipa.*

E praznic sfânt, și e măreț, Fiule scump, că a venit Dumnezeu pe pământ acum două mii de ani, și sunt comoară mare pentru Noi cei care trăiesc pentru Noi zilele lui Dumnezeu în sărbătoarea lor, în iubirea lor pentru sărbătorile sfinte, iar acești fii copii fac bucurii și le împart, Fiule scump, și împărțindu-le mărturisesc pe Fiul meu Iisus Hristos născut în Betleem acum două mii de ani, și aduc ei vremea aceea aproape și fac sărbătoarea ei iar și iar și bucură cu ea și împart bucurii.

O, fiilor, vă sărut ca mama pe copii pentru că iubiți pe Fiul meu, pentru că-L țineți cu voi și nu-L lăsați trist în cer, că El a venit pe pământ și S-a îndrăgostit să stea cu oamenii, dar oamenii nu-L vor cu ei pe El. Voi însă purtați pe Domnul și vă hrăniți cu El, așa cum a fost povața Lui pentru ai Săi de pe pământ.

Și iată, mă aplec și vă mulțumesc vouă pentru Fiul meu iubit, pe Care Îl iubiți.

— Da, mama Mea, suntem iubiți de ei, și Ne dăm lor ca plată a iubirii lor pentru Noi și facem din ei sămânță de veac nou, mamă. Trebuie însă să stăm cu ei tot mai mult, să-i întărim, să-i îmbogățim din cer de sus, și tot un sprijin să le fim mereu cu toate puterile cerești, mamă.

Iar acum ascultăm colindele celor ce vin la iesle în zi de praznic de naștere, mama Mea.

O, fiilor, slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și întru cei de jos!

În cer și pe pământ pace! Pace ca în cer pe pământ!

O, pace vouă! Pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.
25-12-2019/07-01-2020